

[Lars P. Jensen.]

udvalget angående lovforslaget om pris- og avancementstop. Vi vil fra vor side afvente resultatet af disse forhandlinger og kan ikke medvirke til det foreliggende forslags gennemførelse.

Anker Lau: Det vil ikke undre den ærede ordfører for forslagsstillerne eller nogen anden i dette høje ting, at jeg og mit parti har meget stor sympati for de tanker, der ligger til grund for et forslag som dette. Tingene kan imidlertid siges så tit og så længe og på de forkerte tidspunkter, at tilsidst ingen lægger mærke til det eller interesserer sig derfor. Ingen er i tvivl om retsforbundets stilling til grundskyld, til told, til frihandel, til skatter, denne stilling behøver vist ikke at betones oftere. Men når tingene bliver sagt så tit og man alligevel ikke er i stand til at skaffe politisk flertal for tankernes gennemførelse, regner folk efterhånden ikke med dem, og selve sagen mister offentlighedens interesse. (*Oluf Pedersen:* Så kommer jo venstre!). Ja, men selv om venstre kommer, er det ikke tilstrækkeligt. Det kedelige er, at denne sag i virkeligheden er en bedre skæbne værdig; derfor må jeg beklage, at den nu igen rejses på denne måde. Der skal jo et flertal til i dette høje ting for at gennemføre den, og det ved det ærede medlem og hans parti ikke er tilstede i øjeblikket. Jeg har i hvert fald ikke kunne finde nogen mulighed for en gennemførelse.

Jeg vil minde om den stilling, mit parti tog til vareforsyningsloven i efteråret, da vi meget stærkt gik ind for, at liberaliseringen skulle fortsætte indtil 90 pct. i alle tilfælde og gerne endnu længere; så langt er det internationale samarbejde kommet, og det var dog rart, om Danmark i alle tilfælde var på linie hermed. Det kan selvfølgelig ikke ske fra i dag til i morgen, det er givet; det forudsætter en lang forhandling og indsigt i tingene. Der blev givet det løfte i efteråret, at vi skulle gennemgå de bundne lister og skulle forsøge at finde frem til varer, der kunne fremkalde konkurrence herhjemme. Jeg ytrede dengang tvivl om, at det ville bringe os noget videre. Jeg synes, jeg i dag har fået ret i min pessimisme fra dengang — der er ikke kommet noget ud af det; og jeg må tilstå,

det undrer mig, at den højtærede minister ikke endnu har været i stand til at præstere grundlag for en forhandling herom i det udvalg, som vi har siddende.

Jeg kan iøvrigt give tilslutning til en del af de betragtninger, som det ærede medlem hr. Tholstrup fremsatte. Jeg tror heller ikke, at spørgsmålet om liberalisering i dag har så forfærdelig meget med betalings- og valutabalancen at gøre, markedet er jo dækket, der er overflod af varer på alle områder. Bortset fra et enkelt område drejer problemerne sig ikke mere om kvantum eller om større import, men derimod om priser, import til billigere priser som følge af konkurrencen og ikke alene konkurrencen mellem Danmark og det enkelte land, men også konkurrencen mellem mange lande og Danmark. Der er for mig stadig ikke tvivl om, at man her havde et vigtigt instrument i kampen mod inflationen, hvis man ville bruge det; men det har man altså ikke hidtil kunnet samle sig sammen til.

Jeg vil mene, at tidspunktet for forslaget fremsættelse, nu da vi lige er ved at slutte samlingen, ikke er så forfærdelig godtvalgt. Men det er muligt, at man med forslaget fremsættelse nu tager sigte på et eventuelt valg på et eller andet tidspunkt.

Sagen er imidlertid i sig selv så vigtig og interessant, at vi gerne vil benytte enhver lejlighed til at forsøge at bringe den et skridt videre frem. Under hensyn til det, der er blevet sagt under forhandlingen om priser og avancer, tror jeg ikke, man kan se bort fra, at spørgsmålet om konkurrence har en aldeles afgørende betydning her. Vil man have denne konkurrence, så er her det sted, hvor der skal startes, hvis det virkelig skal få nogen betydning, for det er ikke et spørgsmål om konkurrence mellem Hansen og Jensen i en gade, hvor de handler med de samme ting.

Jeg har ikke haft nogen mulighed for at skabe politisk flertal for gennemførelse af denne sag, og jeg tror heller ikke, det ærede medlem hr. Tholstrup har det, men vi vil ikke lade nogen lejlighed gå fra os til at forsøge at komme videre med den, og jeg mener derfor, det vil være absolut rigtigt, at sagen henvises til et udvalg, således at den dér kan drøftes videre. Jeg ved, at vi har vareforsyningsudvalget siddende, men